

ΣΧΟΛΙΑ, ΑΝΑΛΥΣΕΙΣ, ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ, ΠΑΡΟΙΚΙΑ, ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

Γράφει και επιμελείται ο Γιώργος Χατζηβασίλης

ΓΙΑΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΔΩΣΟΥΜΕ ΣΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ ΤΟ ΤΙΜΟΝΙ

Με ημερομηνία λήξης οι οργανώσεις μας χωρίς σχέδια για το μέλλον τους

Επανερχομαι στα χιλιοειπωμένα που εγώ λέω και εγώ τα ακούω, αφού οι μπροστάρηδες των οργανώσεών μας -όπως τους αποκαλεί ο Γιώργος Μεσσάρης- δεν ενδιαφέρονται για το μέλλον τους. Θυμάμαι πως κάποιος παροικιακός παράγοντας μού είπε π'ριν αρκετά χρόνια για το σύλλογό του πως «όταν φύγω εγώ ας καεί το σωματείο μου» και το εννοούσε.

Επιμένω να ασχολούμαι με αυτό το θέμα και για μια προσωπική υπόθεση, για τις τύψεις που νιώθω και την ντροπή όταν με θεωρούν «αρχισυντάκτη» τής εφημερίδας μας, έναν τίτλο που δικαιοματικά ανήκει στον Γιάννη Δραμιτινό.

Όταν ο Γιάννης κάνει σχεδόν όλη τη δουλειά και μού λένε «ωραία εφημερίδα βγάζεις», είναι να μην ντρέπομαι; Βέβαια, εγώ τους ενημερώνω ποιός πραγματικά «βγάζει τη δουλειά» και πόσο τυχερός ήμουν όταν δέχτηκε πρότασή μου για να τον ελκύσω στον «Κόσμο» μας.

Όσοι συμπαικτικοί, λοιπόν, νομίζουν ότι μπορούν στα γεράματα να αναστήσουν τις ψυχορραγούσες οργανώσεις τους είναι βαθειά νυκτωμένοι και χωρίς μέλλον. Ας το καταλάβουμε επιτέλους, ότι είμαστε κουρασμένα παλληκάρια, τα δώσαμε όλα όσα ξέραμε και όσα μπορούσαμε, για να δώσουμε την ευκαιρία στους νέους να σώσουν ό,τι απέμεινε από την μεγάλην περιουσία των σωματείων μας. Ασφαλώς, αυτό δεν σημαίνει ότι πρέπει να χάσουμε το ενδιαφέρον μας και να αποχωρήσουμε από τα σωματεία. Οι νέοι και οι νέες μας είναι μορφωμένοι, με πολλά προσόντα, ευσυνείδητοι, εργατικοί, με φιλοδοξίες, όμως όλα αυτά τα προσόντα δεν έχουν πέραση σε μια παροικία δύσκολη.

Τα παιδιά μας δεν έχουν πείρα σε πονηρίες, σε μπχανοραφίες, σε τσαμπουκάδες, πράγματα που έχω ζήσει και υποφέρει από «μπροστάρηδες» τής πλάκας στις δεκαετίες που παρακολουθώ και σχολιάζω τα κοινά.

Γι' αυτό μάς χρειάζονται την πείρα μας

Γιατί να χάσουν τον καιρό τους νέοι άνθρωποι και ταλαντούχοι υπηρετώντας σε μια οργάνωση χωρίς μέλλον;

σαν συμβούλους οι νέοι με αυτοπεποίθηση που θα αναλάβουν ηγετικά καθήκοντα και όχι αυτό που κάνουν κάποιιο να διορίζουν νεαρούς συγγενείς στο συμβούλιο μόνο για τις βαριές δουλειές, ενώ αυτοί συνεχίζουν να διοικούν από το παρασκόνιο.

Προ πολλού είχα κάνει την πρόβλεψη πως στο τέλος θα επιβιώσουν μόνο η Αρχιεπισκοπή με τους φορείς της, η Κοινότητα και η Κυπριακή Κοινότητα. Τότε πίστευα ότι η ΑΧΕΠΑ θα ήταν ακόμη μια μεγάλη δύναμη στην παροικία με τον οικονομικό και ανθρώπινο πλούτο της, αλλά με διέψευσαν οι δραματικές εξελίξεις σ' αυτό τον πρώην σπουδαίο φορέα. Μια δικαιολογία των ηλικιωμένων για την αποχή των νέων μας από τα κοινά είναι πως δεν ενδιαφέρονται για την παροικία και είναι γεγονός, αλλά δεν μας λένε το γιατί υπάρχει αυτή η αδιαφορία που είναι δικαιολογημένη.

Γιατί να χάσουν τον καιρό τους νέοι άνθρωποι και ταλαντούχοι υπηρετώντας σε μια οργάνωση χωρίς μέλλον; Οι νέοι μας δεν έχουν καιρό για χάσιμο και προτιμούν άλλες πιο ενδιαφέρουσες ασχο-

λίες, ενώ οι γέροντες κάθονται πάνω σε μεγάλες περιουσίες και τις ζεσταίνουν σαν τις κόττες πάνω στα αυγά τους.

Ξέρω ότι κάποιιοι θα θυμώσουν, αλλά λίγο με ενδιαφέρει επειδή έχει παραγίνει το κακό αφού την περιουσία που διαχειρίζονται δεν την έχουν κληρονομήσει, αλλά ανήκει στην παροικία γιατί με χρήματα τού Ελληνισμού δημιουργήθηκε.

Είναι απαράδεκτο να εξαφανίζονται παροικιακές οργανώσεις χωρίς να γνωρίζουμε τί απέγιναν τα περιουσιακά στοιχεία τους σαν να τα πήρε ο άνεμος, ή τα δώρισαν σε ξένους φορείς.

Αν οι μπροστάρηδες αγαπούσαν πραγματικά την πατρίδα μας και πραγματικά ήθελαν να προστατεύσουν τον πολιτισμό μας στην φιλόξενη αυτή χώρα, θα μπορούσαν να κάνουν πολλά πράγματα με τον θησαυρό που διαχειρίζονται.

Μια πρότασή μου είναι η δημιουργία μιας συνομοσπονδίας ελληνικών οργανώσεων με τις περιουσίες τους σε ένα κοινό ταμείο. Αντί για σπίτια ή παραφουσκωμένους τραπεζικούς λογαριασμούς που δεν χρησιμοποιούνται, να στεγαστούν όλες σε ένα εντυπωσιακό οίκημα με αίθουσες για κοινωνικές και πολιτιστικές εκδηλώσεις, με θέατρο για να στεγάσει όλα τα θεατρικά μας συγκροτήματα, για διαλέξεις και κινηματογραφικές παραστάσεις, με παροικιακό μουσείο, με βιβλιοθήκη και αναγνωστήριο για την πνευματική δουλειά ομογενών συγγραφέων, με εστιατόριο, με καφετερία για τους νέους και παραδοσιακό καφενείο για τους ηλικιωμένους για να αναφέρω μερικές μόνο δραστηριότητες. Φυσικά, για ένα τόσο μεγάλο εγχείρημα δεν χρειάζονται μόνο χρήματα, αλλά και ηγεσίες με ικανότητες και οράματα. Πού θα βρούμε τέτοιους ηγέτες; Μέσα στις οικογένειές μας και ανάμεσα στα παιδιά και εγγόνια μας. Αν φυσικά είμαστε πραγματικοί έλληνες και όχι γιαλαντζί εθνικιστές...

Επιτέλους ελεύθεροι!

Από την περασμένη Δευτέρα απολαμβάνουμε κάποιες ελευθερίες, ενώ προσδοκούμε την πλήρη απελευθέρωση στην 1η Δεκεμβρίου. Φυσικά, κάποιιοι γιατροί και άλλοι ειδήμονες εξέφρασαν τις ανησυχίες τους για

τα χίλια μύρια κακά που θα συμβούν επειδή θα κυκλοφορούμε ελεύθερα και οι μικροεπιχειρηματίες επιτέλους θα δουν μια άσπρη ημέρα.

Στη διπλανή σελίδα θα διαβάσετε άρθρο μου για τις παράπλευρες απώλειες από την Πανδημία

που δεν έχουν να κάνουν με τα συμπτώματα τού κορωνοϊού, αλλά με την παράνοια που δημιούργησε η τρομοκρατία μας από τα ΜΜΕ και τούς κάθε λογής επαείοντες. Που εύχομαι να μην επαληθευτούν...